

: 47

עין משפט
גר מצוה

עַד אֲמִי פִּטְוֵי מַהֲלֵי שֶׁנֶּהֱלַקְנוּ
הִלְכֵנוּ בְּתִמְנָה לְאֶחָד מֵהֶם
טוֹשֵׁעִים אִי־שׁוֹר שֶׁנֶּהֱלַקְנוּ
עַד בְּמִי שֶׁהָיָה מַהֲלֵי
מַעֲשֵׂה הִלְכֵנוּ
בְּגִי מִי שֶׁיֵּשֶׁת מַהֲלֵי שֶׁנֶּהֱלַקְנוּ
הִלְכֵנוּ בְּתִמְנָה לְאֶחָד מֵהֶם
טוֹשֵׁעִים אִי־שׁוֹר שֶׁנֶּהֱלַקְנוּ
עַד בְּמִי שֶׁהָיָה מַהֲלֵי

פא ד' ד' מ"י שט הלכט אל
 וסגט שט ענדע'ע זיין
 ס'י שאל סעף יג:
 פ' ו' מ"י שט אל' כז
 ענדע'ע סעף יג:
 פ' ז' מ"י פייב מרל'
 עומאט זאכטן אל' ז:

תורה אור השלם

וְכִי יִהְיוּ מַיִם עַל אֶרֶץ וְנָפַל
מִנְבִּילָתָם עָלָיו טָמֵא הוּא
לָכֵן: וַיִּקְרָא יְיָ לֵח

הגהות הב"ח

(א) תשוב' ד"ה ואם ילא וס' ד' מאיר אם היתה שבת והוציאו כפיו: (ב) ד"ה כל וס' אפי'ג ללאנולי מטיטוף הו משום:

גליון הש"ס

נמש' כל אצול' טונה וזה
 ע"י לקחן עד ע"כ תדע
 ונמנה: ר"ס' ד"ה אהר אהר
 וזהו דוק בהוצאה וזהו ע"י
 מירובין לא ע"י תדע אלא
 אחר: א"י: ד"ה אלא לאו
 וזהו דאן ביטולת בבליה
 ומה שפירש' יבול' לא ע"י
 ד"ה פסוק:

רב וס'ם גאון

רבה אמר הוא גזירה ונזק
לגזור גזירה לגזירה.
והגזירה היא הכוונה כפרס
וענין מס' שיש להם מ' גזירה
לדלמא חזי ליה לארסם
מקובלן ושקל ליה
לדלולא ומס' ליה ודאז
למקל לאדק גטא נמי
מקובלן ומנה ליה ומס'
ליה מהי' ודלמא ודאז
מסכסא יום טוב רחמי
המכסא כד' יין ודלמא אמר
לך דבר מחמיר חזר ולא
קבע. וכן שוחתה לך הגזין
שטון מן המשפט מדי
מסמור את המזכר. אמר
לך המנהג לא קשאו

[illegible][illegible]

לחן. (לחצונו בנח' איתח' לסחירה).

יציאות השבת פרק ראשון שבת

ה' מחייב נמי בשעת בליעה והמונח תפילין (עירובין דף טו:) ונראה דאע"ג (י)דהלכה כר"מ ו"ר ומטעם זה ברה"י או איפכא

וכן בגת ⁶ איבעיא לו

וכן בנת ^א איבעיא להו כרמלית מאי אמר
 אביי היא היא רבא אמר ^ב היא גופה גזירה
 ואנן ניקום ונגזור גזירה לגזירה אמר אביי
 מנא אמינא לה דקתני וכן בנת מאי נה אי
 רשות היחיד תנינא אי רשות הרכים תנינא
 אלא לאו כרמלית רבא אמר וכן בנת לענין
 מעשר וכן אמר רב ששור וכן בנת לענין
 מעשר ^ג דהגן שותין על הגת בין על החמץ
 בין על הצונן ופטור דברי ר' מאיר ר' אלעזר
 ברי' צדוק מחייב ותכ"א ^ד על החמץ חייב על
 הצונן פטור ^ה מפני שהוא מחזיר את המותר
 תנן לא יצא החייט במחטו סמוך לחשיכה
 ששמו ישבה ויצא מאי לאו דתחובה לו
 בבגדו ילא דנקיט ליה בדידה ת"ש לא יצא
 החייט במחטו התחובה לו בבגדו מאי לאו
 בערב שבת לא יצי' תניא ההיא בשבת
 ודחתיה לא יצא החייט במחטו התחובה
 בבגדו בע"ש עם חשיכה הא מני רבי יהודה
 היא דאמר אומן דרך אומנתו חייב ^ו דתניא
 ילא יצא החייט במחטו התחובה לו בבגדו
 ולא נגר בקיסם שבאזנו ולא סורק במשיחה
 שבאזנו ולא גרדי באייר שבאזנו ולא צבע
 בדבדוגמא שבצוארו ולא שולחני ברניר שבאזנו
 ואם יצא פטור אבל אסור דברי ר"מ ר' יהודה
 ואומר אומן דרך אומנתו חייב ושאר כל אדם
 פטור תני דהא לא יצא הוב ככיס ואם יצא
 פטור אבל אסור ותניא יוסף ולא יצא ואם יצא
 חייב חטאת אמר רב יוסף לא קשיא הא ר"מ
 הא ר' יהודה א"ל אביי אימור דשמעת ליה
 לרבי מאיר כמדי דלאו היינו אורחיה כמדי
 דהיינו אורחיה מי שמעת ליה דאי לא תימא
 הכי אלא ^ז מעתה הרינו שחקק קב בבקעת
 רשבט לר"מ הכי נמי דלא מחייב אלא אמר
 רב הוננא לא קשיא כאן בוב בעל שתי
 ראייות כאן בוב בעל ג' ראייות מ"ש זב בעל
 שתי ראייות דחייב דמובעיל ליה לכרסיה זב בעל

כא אלא לבו ביום והא מיבעי ליה כרי שלא
א דאמר "כל אצולי מינוף לא קא חשיב דתנן
ביל שתודה הקער" הרי זה 'בכי ויתן אם בשביל
שלא

רצו: כיס שעושים לזב וקושרו לפי האמה לקבל כל דא ח
אלו השנין למעלה אין דרך הולאמו אלא ביד אפילו לאו
ואלא בכך מי שמעת ליה דפטור: דאי לא סימא הכי.
אין זה דקהקיה בכך הכי נמי דפטור לבי מאיר א"כ
של זה בכך מתייב ויהא נמי הואיל וכל דין האלה
ס' יראה עוד ששנים ויהא נז גמור וקבל וכו' לזרימ
ועי' יטער הזב וספר לו שבעת ימים ו' נקיים וארץ ה
אין דמתי (שטרמה וס') טהרה אחת לכוון שלא תהא טומאה
זה צריך לבסל כל אותו היום שאף אותו יום ממני השק
גמשים עליו: הרי אנו כפי יוסף. אצטריבנו ליה מן המק
ומן הו' מוכשרין דתמן (מכשרין פ"א מ"ב) כל משקה שמחלל

למקום שבו חיו רוב בני ישראל
מזה שנים רבות, וביקש ואמר ליהויה
הא רחמינו וכן בנה לעצמו מקדש, והבני
רובו: למקום שבו שילח את ארץ ישראל
שבה קודם שישלח את ארץ ישראל
אסור לו לשלוח שם בני ישראל שבו חיו
לעצמם, כי ה' הבטיח לאבותיהם כי לא
שבת, ויגוינו כל שבתם מאז ש' אב
עליהם, כי השקשקוש שם יציאתם, וזה
התחבול (לו) בגבורו והעמידה שבתם
לו בגבורתו עד ש' יצא, ואמרו: כי
אנחנו הריקנוהו עד ש' יצא, ויגוינו
ואם לא יבנה מקדש קשין אנחנו, ויגוינו
דמית' משה, וכן שבת עליהם את
המקדש.

מסורת הש"ס

(א) עירובין נ"ט, (ב) ויטלה ג.
(ג) עירובין נ"ט;
העשרות פ"ד מ"ד, (ד) וכן
נעשה משני שהם מחזיר כ"ו
א"ש במסנה דהעשרות רק
בעירובין, (ה) תוספתא פ"א,
(ו) ש" מה שזרש בערוך פ"ד
קכ"ו, (ז) הלל ט"ו, מעשרין פ"ד
מ"ב ג' במכות

לעזי רש"י

יד"א, סרגל,
פולוריש [פולונ'ש],
כובסים (הדורכים או
הלוחצים או החובסים
כבד כדי לאשפוז),
קרדונ'ש, חדרים.

מוסף דע"י

בכרמלית מאי. מהו שימוד
בכרמלית ישנה ברה"י
או ברה"י: שרובו 100.
היא היא. כי היכי דלג
ישמוד ברה"י ישנה ברה"י,
כן לא ישמוד בכרמלית
ישנה ברה"י (עסא). היא
נופה גזירה. אי דפיל
לגביה כלי לילג אלוהות

לדוריהם אלף גיורא דרנן,
לדיה לית לחסוקי מרבי
גירא, ואן לחסוקי גנורו.
שניה אטו הנסות כל
נפשו: גירא לגירא, אה
לחסוקי גנול פסיס אה
נרנן גירא גירא, מהל
קל נסוק (ריקלס) אה
זא (פסרס) לחסוקי,
פשו חסרת, לומר גירא,
לחסרת, לחסוקי, ואל
חסרת לחסרת, סול אה
גירא לגירא: גירא אה
שחוקי על הת. עומד
על גת וסוק, דל עת
אלה חילול לחוק ללו שפית
קנע סול ופסיר חן הנסוק,
קנע סול חסוקי חן סול
לחוק (חורבן) סול: מחיב.

[illegible]

רבינו חננאל

וְכֵן בָּנָה, אִיבְעִיז לְהוּ מִרְוֵה
לְעִדְמוֹ בְּכִרְמֵילֵי אֶרֶץ
בְּרִיזָה יָד בְּיָדֵי אֶשֶׁף
אֶשֶׁף מְכִיז מְכִיז וְכִבְּוֹ
לְפִקְעוֹת רֵאשׁוֹ שׁוֹתֵה אֶרֶץ
אֲבִי אֵלֶּה אֵלֶּה, כְּלוּמָד אֶסְרוֹ,
אֲסָר אֶסְרֵי אֶרֶץ נִפְתָּה בְּיָדֶיהָ
לְהִכְנִיס אֶתְּכֶם אֶרֶץ רוֹבֵץ
שִׁשְׁתֵּי מֵשֶׁשׁ שִׁשְׁתֵּי מֵשֶׁשׁ שִׁשְׁתֵּי
(כְּבִימִילִיּוֹת) (כְּבִימִילִיּוֹת)
אֶרֶץ מִרְשֹׁת לְרִשְׁתֹּת, אֶלֶּם
וְאִם אֶסְרוֹ, דְּחֵה בָּא אֲסָר
לְשִׁתֹּת אֲרִיכִי יִכְנִס אֶשֶׁף
מִתּוֹ לִי לְשִׁתּוֹת מִן הַיָּם
אֶשֶׁף לִי לְשִׁתּוֹת הַיָּם
הַחֲיִים כְּמִסְתֵּם שִׁשְׁתֵּי מֵשֶׁשׁ
בָּא מִסְתֵּם הַחֲיִים כְּמִסְתֵּם
אֲזֻחוֹת הַחֲיִים בִּירֵץ, וְנִדְרָן
(וְהִכְבִּירָא אֶתְּכֶם בִּירֵץ)
יָא כְּבִרִיז מִסְתֵּם הַחֲיִים
אֶסְרוֹ תְּחִיבֵי תְּחִיבֵי לִי בְּכִיזָה
מִסְתֵּם, וְחִיבֵי אֲדִיר אֶלֶם
בִּי מִיֵּיב בְּהִנְנוֹת אֶרֶץ
יָא אֶתֵּה אֲתֵּה חֲיִי קִיבֵץ.